

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาความล้มเหลวทางธุรกิจ และการประทุมิชอบในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องชี้ให้เห็นว่า การดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมนั้นมีความสำคัญ องค์กรธุรกิจเอกชน เช่น บริษัทต้องการกระทำที่เสมอภาคและโปร่งใส การมีกติกาเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้บริหาร สามารถช่วยให้จัดหาเงินทุนได้ง่ายและต้นทุนต่ำ และเมื่อธุรกิจมีขอบเขตการดำเนินงานกว้างขึ้น และอยู่ในภาวะการแข่งขันสูง ภาคเอกชน เช่น บริษัทดังกล่าว จึงจำเป็นต้องสร้างความเข้มแข็งให้บริษัทที่เข้าร่วมทุนและร่วมงานด้วย มีคุณลักษณะที่เหนือกว่าบริษัทอื่น โดยเฉพาะคุณสมบัติที่เชื่อมโยงกับการมีลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทนั้น ๆ ตลอดจนการมีรูปแบบการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นกระบวนการที่มีประโยชน์ชัดเจน ซึ่งนับเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน เนื่องจากสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรธุรกิจเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

การบริหารงานเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มนั้นก็ต้องอาศัยการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นกรอบในการดำเนินงานทั้งในเรื่องของความยุติธรรม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบต่อสังคม และความแบ่งปัน เนื่องจากในอดีตจากการล่มสลายของสถาบันทางการเงิน การฉ้อโกงรายการที่สำคัญ ๆ การฟ้องร้องที่เกิดขึ้น และการขาดความรับผิดชอบต่อสาธารณะ (ศิลปพร ศรีจันทะพร, 2550) ความรับผิดชอบต่อสังคมอาจจะเริ่มต้นด้วยการมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีซึ่งเป็นหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดขึ้น เพื่อให้คณะกรรมการฝ่ายบริหารและพนักงานขององค์กรทุกคนใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล การบริหารงานและปฏิบัติงานให้มีคุณภาพ มีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพในภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อการบริหารงานทุกขั้นตอน และมีความสามารถในการแข่งขัน (เมธา สุวรรณสาร, 2541) ซึ่งในการที่จะสร้างให้เกิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีนั้นต้องมีกระบวนการที่ประกอบด้วย มีคณะกรรมการที่มีประสิทธิภาพและมีจรรยาบรรณ, สร้างระบบการควบคุมและตรวจสอบที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ, มีการเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใสและชัดเจน, มีการกำหนดผลตอบแทนในองค์กรธุรกิจที่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน (ศิลปพร ศรีจันทะพร, 2550)

การที่องค์กรธุรกิจใช้กระบวนการดังกล่าว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของตน ก็จะเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งต่อการดำเนินธุรกิจในประเทศและการขยายธุรกิจไปในต่างประเทศ และเพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและสร้างมาตรฐาน รวมทั้งยกระดับให้เป็นสากลเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของทั่วโลก ซึ่งจะช่วยให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศ เนื่องจากการดำเนินงานธุรกิจให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน นอกจากการคาดการณ์ที่แม่นยำ การวางแผนกลยุทธ์อย่างมีประสิทธิภาพ และการดำเนินการให้ได้ตามแผนแล้ว ความเชื่อมั่นและการสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะขาดไม่ได้เลย ซึ่งการที่จะทำให้คนทั่วไปยอมรับนั้น ความโปร่งใส ตรวจสอบได้และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย หรือการปฏิบัติตามหลักการค้ากับดูแลกิจการที่ดีจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่ง (กานต์ สุนตระกูล, 2548) ซึ่งจากความสำคัญนี้เอง ทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตื่นตัวและผลักดันให้เกิดการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องรวมถึงบริษัททั้งหลายจึงควรได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการยกระดับและปรับปรุงกลไกการบริหารงานให้ดีขึ้นตามหลักการค้ากับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้ธุรกิจอยู่รอด สร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือให้กลับคืนมา และที่สำคัญ คือ เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่กล่าวมาข้างต้น คำว่า บรรษัท ภิบาล หรือการค้ากับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance) ในภาคเอกชน คือ แกนหลักสำคัญสำหรับการบริหารงานในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้กำหนดหลักมาตรฐานสากลด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี ประกอบด้วย Accountability หมายถึง ความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่ Responsibility หรือการรู้จักภาระหน้าที่ หมายถึง ความสำนึกในหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสามารถและประสิทธิภาพที่เพียงพอ Equitable Treatment ความเสมอภาคและความเป็นธรรม หมายถึง การปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเท่าเทียมกัน Transparency หรือ ความโปร่งใส หมายถึง ต้องมีความโปร่งใสในการดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบได้และมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใสแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย Vision หมายถึง การมีวิสัยทัศน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กิจการในระยะยาว และสนองภารกิจโดยไม่ทำลายขีดความสามารถในระยะสั้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มมูลค่าใด ๆ นั้นจะต้องเป็นการเพิ่มความสามารถในทุกด้านเพื่อการแข่งขันและ Ethics หมายถึง การส่งเสริมพัฒนาการกำกับดูแลและจรรยาบรรณ

จากสภาพการณ์โดยรวมที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทราบระดับความคิดเห็นของพนักงานในเรื่องการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลและเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับเรื่องการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาล โดยใช้กรณีศึกษาของพนักงานในกลุ่ม

ธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเลี้ยงเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาการบริหารจัดการงานในองค์กรของตนเองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดตามหลักบรรษัทภิบาลต่อไป

### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งและขนาดของสถานที่ทำงาน

### สมมติฐานการวิจัย

1. พนักงานที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกัน
2. พนักงานที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกัน
3. พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกัน
4. พนักงานที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกัน
5. พนักงานที่ทำงานในสถานที่ที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลที่แตกต่างกัน

## ขอบเขตการวิจัย

**ขอบเขตด้านเนื้อหา:** การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาล และเพื่อนำไปสู่การออกแบบแนวทางการบริหารจัดการในหน่วยงานให้ถูกต้องตามหลักบรรษัทภิบาลและเพื่อเกิดความเหมาะสมกับบริบทของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกเลาง จังหวัดระยอง

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งและขนาดของสถานที่ทำงาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกเลาง จังหวัดระยอง

**ขอบเขตด้านพื้นที่:** การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ศึกษาเฉพาะพนักงานในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกเลาง จังหวัดระยอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นที่เลี้ยง (Farm Area) ของพนักงานในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกเลาง จังหวัดระยอง

| ขนาดฟาร์ม                                                        | จำนวนฟาร์ม | พื้นที่ทั้งหมด (ไร่) | พื้นที่เลี้ยง (ไร่) | จำนวนพนักงาน (คน) |
|------------------------------------------------------------------|------------|----------------------|---------------------|-------------------|
| ขนาดใหญ่ (มี พ.ท. เลี้ยงตั้งแต่ 200 ไร่ขึ้นไป)                   | 4          | 1,964                | 966                 | 137               |
| ขนาดกลาง (มี พ.ท. เลี้ยงตั้งแต่ 75 ไร่ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 200 ไร่) | 5          | 998                  | 550                 | 102               |
| ขนาดเล็ก (มีพ.ท.เลี้ยงน้อยกว่า 75 ไร่)                           | 2          | 99                   | 59                  | 13                |
| รวม                                                              | 11         | 3,061                | 1,575               | 252               |

หมายเหตุ: แผนกข้อมูลฟาร์มและสำนักทรัพยากรบุคลากรเขตภาคตะวันออก บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกเลาง จังหวัดระยอง ปี 2554

**ขอบเขตด้านระยะเวลา:** ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัย และเก็บข้อมูลในช่วงเดือน กันยายน 2554 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2555

### นิยามศัพท์เฉพาะ

อภิบาล หมายถึง การปกครองที่เต็มไปด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเอื้ออาทร ซึ่งกันและกัน โดยเล็งเห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ เป็นการปกครองที่มุ่งหวังให้ทุกคน ทั้งผู้ปกครองและผู้ถูกปกครองได้รับประโยชน์สูงสุดและมีความสุข

บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) หมายถึง การบริหารจัดการธุรกิจที่เป็นธรรมและ โปร่งใส โดยผู้มีอำนาจบริหารจัดการธุรกิจนั้น ๆ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และผลการกระทำของตนต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัท (Stakeholders) ทุกฝ่าย รวมถึงผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ พนักงานรัฐ ลูกค้า ตลอดจนประชาชนทั่วไป

หลักบรรษัทภิบาล เป็นหลักของการบริหารจัดการองค์กรที่มุ่งเน้นให้ทุกคน ทุกฝ่ายที่มี ส่วนได้ส่วนเสีย พึงใช้สิทธิของความเป็นเจ้านาย เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเองผ่านกลไก การบริหารงาน การบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล สรุปแนวคิดการบริหารงานตามหลัก บรรษัทภิบาล ประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน 6 ข้อ ได้แก่

ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ องค์กรจะต้องกำหนดภารกิจของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน ทุกคน ทุกฝ่ายรู้หน้าที่ของตนว่าต้องทำอะไร ทำอย่างไรและเข้าใจในหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจนยึดหลัก ความถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน ทุกฝ่ายในองค์กรจะต้อง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้สึกรับผิดชอบอย่างแท้จริง มีความเข้าใจว่าต้องรับผิดชอบต่อใครบ้างใน ลักษณะใด แค่ไหน และอย่างไร นอกจากนั้นควรใส่ใจรายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่องความตระหนักใน ภาระหน้าที่ (Accountability) ให้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยสำนึกรับผิดชอบอย่างแท้จริง ไม่ใช่ เพียงแค่ให้ได้ว่าชื่อว่าเป็น แต่ต้องทำให้ดีที่สุดด้วย

ความยุติธรรม ถือเป็นหลักจริยธรรมพื้นฐานในการทำธุรกิจ การสร้างความยุติธรรมในการ ดำเนินธุรกิจควรเริ่มตั้งแต่ระดับนโยบาย กฎระเบียบต่าง ๆ จะต้องมีความเสมอภาค มีความเท่าเทียมกัน มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน บริษัทต้องปฏิบัติต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างเสมอภาคและ ยุติธรรม ทั้งผู้ถือหุ้นพนักงาน คู่ค้า ลูกค้า สังคม และชุมชน ความยุติธรรม (Fairness) เริ่มต้นตั้งแต่ การวางแผนนโยบายเพื่อให้บุคลากรแต่ละฝ่ายปฏิบัติต่อผู้เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียมกันภายใต้หลักการ ที่ชัดเจน เช่น คณะกรรมการบริษัทต้องดูแลปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นทุกกลุ่มอย่างเสมอภาค ผู้บริหารต้องดูแลพนักงานทุกคนอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกัน

ความโปร่งใสถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล ข้อมูลข่าวสารทางธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะผลการดำเนินงานและภายในทางการเงินที่บริษัทเปิดเผยต้องโปร่งใส เชื่อถือได้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ถือหุ้น นักลงทุนและตลาดทุนกล่าวว่า บริษัทต้องมีการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ทางธุรกิจอย่างโปร่งใสและตรงไปตรงมา ความโปร่งใส (Transparency) ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างถูกต้องครบถ้วนและทันเวลา

คุณค่าระยะยาว หลักบรรษัทภิบาลให้ความสำคัญกับการสร้างคุณค่าในระยะยาวแก่องค์กรมากกว่าการตักตวงผลประโยชน์ในระยะสั้น คณะกรรมการบริษัทจะมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความมุ่งมั่นที่จะทำธุรกิจเพื่อสร้างคุณค่าในระยะยาว เพื่อความมั่นคงและยั่งยืน บริษัทต้องมุ่งมั่นกับการทำธุรกิจ เพื่อสร้างคุณค่าระยะยาวแก่ผู้ถือหุ้น มิใช่เป็นเพียงการเก็งกำไรในช่วงสั้น ๆ

การปฏิบัติที่เป็นเลิศ องค์กรต้องส่งเสริมในการปฏิบัติงานในทุกด้านมุ่งสู่ความเป็นเลิศ มุ่งสร้างความสมบูรณ์แบบ โดยมีนโยบายที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจมีการผลักดันและสนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา บริษัทต้องส่งเสริมการปฏิบัติอันเป็นเลิศในทุกด้าน ๆ ทั้งด้านการผลิตสินค้า การให้บริการและการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ การมุ่งความเป็นเลิศ (Excellency) โดยส่งเสริมการปฏิบัติอันเป็นเลิศแก่บุคลากรทุกฝ่ายและส่งเสริมให้การปฏิบัติงานทุกด้านมุ่งไปสู่ความสมบูรณ์แบบ นั่นคือ ต้องมีการวางนโยบายที่ชัดเจน หรือมีปรัชญาในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งนโยบายหรือปรัชญาที่กำหนดไว้จะสะท้อนถึงเป้าหมายที่ธุรกิจต้องการ ไปให้ถึง แต่ก็ต้องผลักดันให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องพยายามพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายนั้นด้วยและการมุ่งสู่เป้าหมายของความเป็นเลิศก็ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันให้กับธุรกิจได้

การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Governance) เป็นวิถีแห่งการนำองค์กรสู่ความเจริญรุ่งเรือง มั่งคั่งยั่งยืน ซึ่งกล่าวถึง ปรัชญา คุณธรรมและจริยธรรมแห่งองค์กรในการบริหารและการจัดการที่ดี อันเป็นปัจจัยของการสร้างคุณค่าและการเพิ่มพลังแห่งความเจริญเติบโตรุ่งเรือง เพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์หลักภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในด้านต่าง ๆ ของประเทศและของโลก ธุรกิจปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและจัดการกับความเสี่ยงและการตรวจสอบภายในโดยใช้ฐานความเสี่ยงเป็นหลัก ซึ่งโดยรวมแล้ววิธีการต้องอาศัยหลักการทำให้องค์ประกอบเกื้อกูลกัน อันเป็นแนวความคิดใหม่ในการบริหารองค์กรเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในโลกธุรกิจและการบริหารในปัจจุบัน ที่ว่าด้วย Good Corporate Governance การบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายในมาตรฐานความเสี่ยงที่ผู้เกี่ยวข้องควรติดตามให้ทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

## ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
2. ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งและขนาดของสถานที่ทำงาน
3. ผลการศึกษาที่ได้จะนำไปสู่การออกแบบแนวทางในการบริหารจัดการงานในองค์กรของตนเองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีของหลักบรรษัทภิบาลต่อไป